

چکیده: انسانی که روزی خود را در دامن طبیعت می‌دید، امروز رابطه‌اش با طبیعت به سلطه تبدیل شده است. از این رو به دلیل شکاف عمیق بین انسان و طبیعت، حضور طبیعت و با تقویت آن در شهر از عوامل ضروری در طراحی منظر شهری امروز محسوب می‌شود که باید بین شهر به‌عنوان یک جزء و طبیعت به‌عنوان یک کل، رابطه‌ای مطلوب برقرار کرد. «خوان مانوئل پالرم»، معمار منظر اسپانیایی، طبیعت را عاملی مهم در طراحی منظر و فراتر از یک نگرش سطحی می‌داند. وی با بیان اینکه معرفی مفهوم منظر از طریق تحقیق پیرامون اصل هویت است، سعی دارد از طریق ایجاد فضاهای جمعی با استفاده از بازسازی طبیعت تاریخی شهر، محیطی آشنا را برای شهروندان به‌عنوان یک نقطه شاخص شهری در دل شهر فراهم کند. پالرم در بازسازی دو پروژه "جاده سانتوس" و "پارک گارسیا سانابریا" در شهر سانتاکروز، توانست ایده‌هایش را به منظور استفاده از طبیعت در طراحی منظر به نمایش بگذارد و وارد فضای شهری کند. در نظریات پالرم، منظر به‌عنوان ابزاری، که می‌توان به وسیله آن فراتر از فردیت خود در جستجوی یک توافق جمعی باشیم، تعریف شده که محدودیتی برای آن وجود ندارد؛ در این راستا او ارتقای ابعاد فرهنگی منظر را در پی توجه به ساختار هویت جمعی می‌داند که از طریق آن هم‌زیستی بین تنوع فرهنگی و اعتقادات مربوط به جامعه معاصر برجسته می‌شود. در این نوشتار تلاش می‌شود با تحلیل دو پروژه، رویکردهای مختلف پالرم در پیوند طبیعت با بافت شهر مورد بررسی قرار گیرد.

واژگان کلیدی: طبیعت، انسان، احیای منظر شهر، زیرساخت‌های شهری، هویت، پالرم.

ژیلا رجیبی، کارشناس ارشد معماری منظر، دانشگاه تهران.
zhila_rajabi@yahoo.com

سحر اردانه، کارشناس ارشد معماری منظر، دانشگاه تهران.
sahar.ardaneh@ut.ac.ir

نوسازی طبیعت‌گرا

رویکرد احیای طبیعت در بافت شهری سانتاکروز

تصویر ۱: جانمایی جاده سانتوس و پارک گارسیا سانابریا در شهر سانتاکروز و اتصال توسط رامبلا. عکس: مانوئل پالرم، ۲۰۱۲.

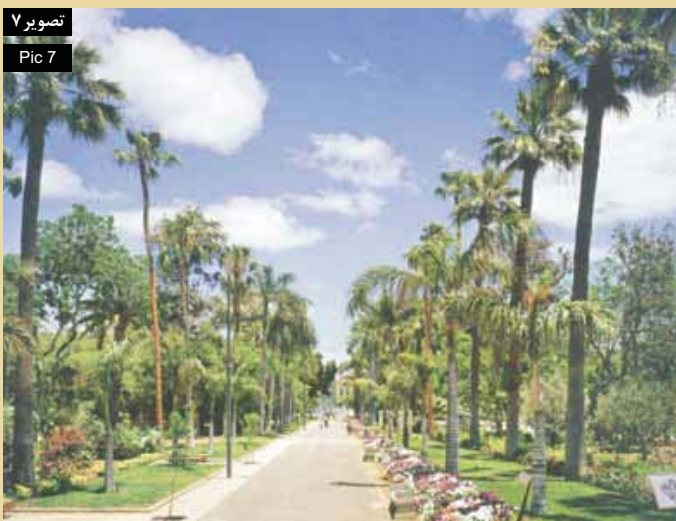
Pic1: locating and connecting Santos road and Garcia sanabria park in the city of Santa Cruz by the Rambla. Photo by: Manuel Palerm, 2012.

تصویر ۷: ایجاد کشش و ریتم در طول مسیر به وسیله کاشت منظم پوشش گیاهی. مأخذ: Mulazzani, 2010: 25

Pic7: Creating tension and rhythm along the way by the systematic planting of vegetation. Source: Mulazzani, 2010: 25.

تصویر ۷

Pic 7

اجتماعی و محیطی ساخته شده به دست انسان می‌داند که این دو پروژه به عنوان جزئی از شهر در برقراری ارتباط بین انسان و طبیعت موفق عمل می‌کند.

دو پروژه، دو رویکرد در نفوذ طبیعت به شهر

نفوذ طبیعت به درون یافت فشرده شهر: بازسازی دره سانتوس

دره تنگ و عمیق سانتوس در شمال غربی جزیره تریف از جزایر قناری، به عنوان نقطه بحرانی جزیره در دل شهر که در طول قرن‌ها با واکنش آب به سمت دریا و موانع آن در طول مسیر ایجاد شده است، همچون دهانه‌ای سیل خیز به هنگام باران‌های سنگین شناخته می‌شود. این دهانه تاریخی به عنوان نقطه ورود اروپاییان جهت اشغال اراضی جزیره، در طی سالیان، عدم توجه به تنوع زیستی و تخریب ناشی از بافت شهری منجر به آلودگی ناشی از بستر رودخانه در هر دو طرف رودخانه شده است (<http://noincinera.com/ciudad/1544.htm>). این دره به دلیل عدم ساخت‌وساز به عنوان فضای خالی طبیعی در دل شهر از تغییرات انسان‌ساخت به دور بوده و پتانسیل بازگرداندن آن به فضای سبز شهری را دارا بود. پارلم و همکارش تاپراس با یک راه حل در این زمینه توانستند برنده رقابت ملی سال ۱۹۹۴ شوند (<http://www.electaweb.it/catalogo/>) http://www.scheda/978883706976/it?language=en_EN. آنها کار خود را بر پایه تأمل در رابطه میان معماری و طبیعت خاص از منظر طبیعی جزیره قناری نهادند. هدف این طرح، ساخت قسمتی از منظر شهری به عنوان یک چهره طبیعی و نشانه شاخص شهری است که به وسیله یک پارک خطی با عرض کم که امتداد آن از دریا شروع و به کوه‌ها می‌رسد سعی در باززنده‌سازی طبیعت شهر دارد (تصویر ۲). در این طرح طراح با بیان اینکه "شکاف، شکاف باقی می‌ماند" بر مراقبت و حفظ کامل از محیط زیست تأکید دارد.

پارلم در اجرای طراحی منظر دره سانتوس خالق منظر فضاهای باز عمومی است که تنها آن را به عنوان یک سایت معرفی نمی‌کند، بلکه آن را به عنوان قلمرو بدون حد و مرزهای تعیین‌کننده می‌شناسد. او با بررسی دیدگاهی جامع، وجود منظر را در گروهی شناخت محیط و سرزمین می‌داند. همچنین او در ایجاد فضاهای جمعی و فراغتی با ساختن تراس‌های مختلف و عملکردهای گوناگون سعی دارد فضاهایی را جهت حضور و تعامل انسان‌ها بهم در طول محور کریدور سبز خطی ایجاد کند. از این طریق او با احیا منظر موجود در شهر به ارتقای کیفیت زندگی با ایجاد ساختار مناسب به شهر هویت و اصالت داده، علاوه بر این از میزان تخریب‌های محیطی و سروصداها کاسته و احساس امنیت درون شهری را با حضور طبیعت افزایش داده است (<http://www.eldia.es/2009-05-30/santacruz/0-centro-Salud-minutos.htm>) (تصویر ۳).

با ساخت جاده سانتوس در امتداد دره علاوه بر ایجاد یک پارک خطی امکان حرکت از مرکز شهر سانتاکروز به منطقه هلسنی در کمتر از ۲ دقیقه میسر شد. در این پروژه تنها حل وضعیت تراکم ترافیک سانتاکروز به عنوان نیاز اصلی شهر مطرح نبود، بلکه ایجاد کاربری‌های مهم در جهت بهبود مسایل فراغتی و انتقال زیرساخت‌های شهر از جمله فاضلاب از شهر هلسنی به دهانه تنگ و توجه به مسئله بهداشت محیط زیست در شهر هدف ایده طرح بود. (<http://www.rinconciticano.com/SantaCruz/Barranco/>) (تصویر ۴).

در طول پارک خطی جاده سانتوس به عنوان یک کریدور سبز، فضای سبز به وسیله گره‌ها در امتداد آن احیا شده، همچنین مسیرها و کریدورها و رابط مابین آنها از طریق تراس‌های لایه‌ای برای رسیدن به اهداف چندگانه زیرساخت سبز ایجاد شد. این کریدور سبز به عنوان شبکه به هم پیوسته سبز درون شهری با ایجاد پارک‌های خطی در امتداد آن، منظر شهر را به منظر طبیعی متصل می‌کند که در یک طرف دریا و در طرف دیگر ووهستان است (<http://www.loquepasaintenerife.com/vivir/20-08-2010/bar->) (<http://www.ranocodesantosnuevoyaolvidado>).

در این طرح، منظر شهر در ادغام با منظر طبیعی و شناخت نسبت به بستر طبیعی شهر طراحی شده است. از دیدگاه او این دره به عنوان بدنه اکولوژیکی در جهت پایداری محیطی، اجتماعی و اقتصادی شهر نقش بسزایی داشته است، به همین دلیل توجه‌اش را معطوف به ارتقای فرهنگ شهر با ایجاد فضاهای جمعی در امتداد پارک خطی دره سانتوس می‌کند.

نفوذ شهر به لکه محصور طبیعت: بازسازی پارک گارسیا سانابریا

پارک گارسیا سانابریا (سانتاکروز، ۲۰۰۶-۲۰۰۴)، پارک شهری عمومی در مرکز تریف است که با مساحت بیش از ۶۵۰۰۰ مترمربع، به عنوان بزرگ‌ترین پارک شهری در جزایر قناری شناخته می‌شود. این پروژه که با هزینه‌ای بالغ بر ۹ میلیون دلار به پایان رسید،

مقدمه

◀ دخل و تصرف انسان در زیستگاه خود با هدف رسیدن به خواسته‌هایش برای ایجاد مکان، موجب ایجاد تغییر در طبیعت بکر شده است. در شکل‌گیری شهرها انسان از محیط طبیعی دور شده و با نزدیک شدن به محیط‌های مصنوع، ارتباطش با طبیعت اطراف محو می‌شود. در مقابل این دستاورد، طرح‌های شهر درخشان لوکوربوزیه در دهه ۲۰ و طرح پهن‌دستی رایست در دهه ۳۰ هر دو بر تأمین فضای باز و ارتباط شهروندان با طبیعت تأکید دارد. با ورود به دهه ۶۰ و مشخص شدن مضرات رویکردهای تک‌بعدی، مکانیکی و مادی‌گرایانه متفکران شهری مدرن، صاحب‌نظران در حوزه‌های مختلف به اهمیت نگاه دوباره به رابطه انسان با محیط زیستش صحنه گذارند.

در نگاه به طبیعت شهری با دو رویکرد مواجه می‌شویم؛ رویکرد "کل‌نگر" که طبیعت و شهر را توأمان به‌عنوان یک سیستم تلقی می‌کند و دومین رویکرد "تفکیک شهر و طبیعت" است که به تضعیف و در نهایت نابودی طبیعت شهرها می‌انجامد (مجتهدی، ۱۳۸۹). در این بین در ۱۹۶۹ «یان مک هارگ» با چاپ کتاب «طراحی با طبیعت» به اهمیت پیوند شهر و طبیعت مبنی بر کیفیت طراحی منطبق با شرایط محیطی تأکید خاص دارد (رضازاده، ۱۳۸۵: ۹۵). چنانکه مشکل انسان امروز را در شهرهای مدرن جداافتادگی او از طبیعت بکر و عدم توجه به نیروهای طبیعی می‌داند. جنبش بازسازی محیط زیست شهری، پدیده‌ای نو است که از دهه ۸۰ میلادی از طریق بازسازی و احیای مجدد محیط زیست در شهرها شکل گرفته است. در این راستا، پارلم نیز با احیای طبیعت در دل شهر و رویکرد منظرین سعی در جانمایی طبیعت از دست رفته در ساختار اصلی شهر دارد.

سانتا کروز (Santa Cruz)، شهری در جزیره تریف (Tenerife) از جزایر قناری کشور اسپانیا است که به عنوان یک شهر تاریخی با دارا بودن دره طبیعی و تاریخی سانتوس در دل شهر، که از تغییرات بشر به دور مانده است، نقطه عطفی در جهت برقراری ارتباط انسان و طبیعت محسوب می‌شود.

توجه ویژه پارلم به احیای فضاهای طبیعی در دل شهر را می‌توان در پروژه بازسازی جاده سانتوس و پارک گارسیا سانابریا را به وضوح مشاهده کرد. بر اساس پروژه‌های سانتاکروز می‌توان به این نتیجه رسید، نقش طبیعت در مرمت شهری که عبارتست از دخالت آگاهانه در فضای شهری برای جلوگیری از فرسایش و معاصرسازی آن (فریبانیان، ۱۳۸۹: ۷۹) و سعی در پیوند خلاق بین گذشته و آینده دارد، باید مورد توجه قرار گیرد. چنانچه در این دو پروژه ارزش و کارکردهای اکوسیستم طبیعی حفظ و منافع جمعی بشر تأمین می‌شود و از طریق باززنده‌سازی طبیعت، پیوند انسان‌ها با تاریخ و هویت از دست‌رفته خود برقرار شده است. وی در بازسازی این دو پروژه با احترام به هویت آن به معاصرسازی اثری تاریخی پرداخته و ضمن حفاظت از میراث فرهنگی تاریخی و توجه به سازگاری آنها با ساختارهای محیط زیست، با حفظ و احیای شش‌های سبز درون شهری به توسعه پایدار شهری کمک کرده است (تصویر ۱).

هدف پارلم از مرمت شهری چیزی فراتر از اقدامی کالبدی و فضایی است. "عبان کردن زیرساخت‌های طبیعی و نظام بوم‌شناختی مرتبط با هر مکان موجب پیوند با طبیعت و ذات آن مکان می‌شود. به عبارت دیگر مشهود بودن و ادراک سازوکار نظام‌های بوم‌شناختی موجب "این‌همانی" با محیط و تجربه مرتبط بودن با نظام فراتر زیست می‌شود" (ص برنجی و براتی، ۱۳۹۰). چنانچه با باززنده‌سازی منظر تاریخی و با پیشینه‌ای که از قبل در اذهان وجود داشت، محیطی آرام و آشنا را برای مردم به وجود آورد. حضور در محیط طبیعی آشنا درون شهر به عنوان نقطه شاخص در سانتاکروز، آسایش روانی و آرامش روحی شهروندان را فراهم می‌سازد. در حقیقت، او شهر را به عنوان یک کل، مجموعه‌ای از عوامل طبیعی،

توسط پارلم و تابارس طراحی شده است که در آن تأکید و آفری به موارد ذیل شده است :
 - طبیعت : به جامعه بشریت خدماتی را عرضه می‌دارد که به هیچ عنوان نمی‌توان این خدمات طبیعی را با تکنولوژی نوین جایگزین ساخت؛ چنانچه پارلم با شناخت و استفاده بجا از آنها توانست کیفیت شهرنشینی را افزایش دهد. در واقع این پارک با عنوان "وسيله‌ای برای تماس با طبیعت در مرکز سانتاکروز" و به عنوان یک نقطه سبز در نقش شش‌های سانتاکروز در نظر گرفته می‌شود.

طبیعت در این پارک در سه سطح زمینی، میانی و بالایی به چشم می‌خورد که هر یک با ویژگی‌های خاص پارک را به فضای منحصر به فردی تبدیل کرده است (پارلم، ۱۳۹۰)؛ (تصویر ۵). در این پروژه دو نوع مسیر پیشنهاد شده است : مسیرهای متقاطع پوشیده از سنگ، جهت رسیدن سریع عابرین به مقصد و مسیرهای منحنی ماسه‌ای و زرد رنگ، که دلیل تعبیه آنها این است که عابر پیاده خودش را در طبیعت گم و پیرامون ارتباط خویش با طبیعت تامل کند. در واقع این یک مسیر گیاه‌شناسی است که شامل بیش از ۳۰۰ نوع گیاه بومی و غیربومی است که اکثراً توسط شهروندان به پارک اهدا شده‌اند (همان، ۱۳۹۰) و قرارگیری آنها به نحوی است که بازدیدکنندگان توسط پوشش‌های گیاهی انبوه که به اطراف رشد می‌کنند و همچنین رواق‌های سبز، احاطه می‌شوند (تصویر ۶).

در این پروژه مسیرها بیان‌گر امکان حرکتند و در مقابل تجربه "گم شدن" قرار می‌گیرند. حرکت در امتداد هر مسیر با آهنگی خاص مشخص می‌شود که متمم "کشش" است. چنانچه پارلم در تعریف مسیرهای حرکت، کشش و ریتم را به وسیله عناصر طبیعی از جمله کاشت منظم درختان ایجاد کرده تا علاوه بر تلطیف فضای شهری به حفظ اصل همزیستی با طبیعت نیز توجه شود (تصویر ۷).

- فرهنگ : از جمله معیارهای تعیین‌کننده در پارک گارسیا سانابریا به عنوان یک فضای سبز عمومی است که براساس آن، بازدیدکننده در تماس با مجسمه‌های قدیمی و مدرن از شخصیت‌های برجسته شهر قرار می‌گیرد.

پلان پارک به شکل چهارضلعی است که قطرهای آن نقش مسیرهای حرکتی را ایفا می‌کند. از تلاقی این مسیرها در میانه پارک، اصلی‌ترین نقطه تمرکز که طبق نظرات وی محلی برای سکوت ایجاد شده است و بازدیدکننده می‌تواند با محیط ارتباط بیشتری برقرار کند. این نقطه به وسیله قرارگیری مجسمه در آن شاخص شده است. در اینجا در واقع، مرکز نقطه‌ای است که انسان در آن درنگ کرده و زندگی را در فضا تجربه می‌کند. اتصال تمامی این مسیرهای قبلی توسط یک مسیر منحنی صورت می‌گیرد و یک مسیر پیاده لذت‌بخش را برای بازدیدکنندگان به‌وجود می‌آورد. اطراف این مسیر منحنی، یک موزه طبیعی به عنوان گالری فضای هنری شکل گرفته است که این مسیر از جنبه‌های مختلف، تمرکز در پارک را خلق کرده است. "لذت رهگذر" ایده اصلی طراحی نمایشگاه مجسمه است که شهروندان با اشیای سه بعدی بدون محدودیت فضایی روبرو می‌شوند. این فضا هم‌اکنون یک محل ایده‌آل جهت پیاده‌روی، خواندن، فراغت و تفریح به‌خصوص برای کودکان و بزرگسالان است (تصویر ۸).

در این پارک با ایجاد محیطی آرام از طریق خلق فضاهای سکون، بهترین زمینه برای تبادلات اجتماعی فراهم شده است. همچنین امکان فعالیت‌های گروهی اعم از فعالیت‌های تفریحی، ورزشی و هنری را فراهم کرده و مکانی مناسب جهت گذران اوقات فراغت و تبادلات اجتماعی فرهنگی محسوب می‌شود. در واقع پارک گارسیا سانابریا، به‌صورت لکه سبز متخلخلی است که با طراحی جاذبه‌های گردشگری، زندگی شهر را به درون خود می‌کشد. به این ترتیب پارلم با نگاهی ویژه و توجه به ظرایف فرهنگی، فضای سبز محصور پارک در درون شهر را به‌صورت لکه سبزی از شهر به محل و محفل زندگی شهروندان تبدیل کرده به‌طوری که شهر به درون آن نفوذ کرده است.

جمع‌بندی

منظر به عنوان پدیده‌ای عینی - ذهنی شناخته می‌شوند که محصول تعامل انسان با محیط و جامعه با تاریخ است. در واقع، ارتباط متقابل انسان با محیط و طبیعت است که شکل دهنده منظر است و برای رسیدن به توسعه و مدیریت شهری پایدار در ارتقای کیفیت زندگی مردم شهر توجه به جنبه‌های اکولوژیکی و فرهنگی ضروری به‌نظر می‌رسد. در بازسازی پروژه‌های شهر سانتاکروز، پارلم با دو رویکرد متفاوت "نفوذ طبیعت به درون شهر" و "نفوذ شهر به طبیعت محصور" در برقراری ارتباط بین شهر و طبیعت به صورت یک رابطه دو سویه که در قالب بازسازی طبیعت شهر آشکار می‌شود، تلاش‌های فراوانی در بازسازی و بازتعریف ارتباط شهر با طبیعت درونش کرده است. علاوه بر اینکه با بازسازی طبیعت تاریخی شهر از طریق ایجاد فضاهای جمعی در پیوند طبیعت با بافت شهر گام نهاده است، همچنین با راهکارهایی همچون احیای اکوسیستم و افزایش قابلیت دسترسی عموم،

با ایجاد فرصت‌های اجتماعی، آن را به سرمایه‌ای ارزشمند تبدیل می‌کند. از نظر وی، هویت مکان شهری به‌عنوان "شخصیت شهر"، شاخصه‌ای منحصر برای شهر محسوب می‌شود. در این راستا او منظر را به عنوان ابزاری در جهت ایجاد تعامل متوازن میان اجزا شهر که موجبات ارتقای کیفیت مطلوب زندگی شهر را فراهم می‌سازد، وارد فضای شهر می‌کند. به عبارتی او منظر را ابزاری جهت رسیدن به اهداف خود در ایجاد فضاهای اجتماعی و فرهنگی می‌داند که هیچ قلمرو و محدودیتی را برای آن مشخص نمی‌کند و به وسیله این ابزار است که او قادر به احیای طبیعت در بستر محیط و هویت تاریخی شهر می‌شود. در حقیقت، با گسترش زیرساخت‌های سبز شهری به عنوان شبکه بهم‌پیوسته در دست‌یافتن به ساختار پایدار شهر و عامل مؤثر در ارتقای کیفیت محیط‌زیست و شکل‌گیری شهر پایدار، سعی در برقراری ارتباط میان انسان و طبیعت دارد.

با توجه به رویکرد نفوذ طبیعت به درون شهر، پارلم در بازسازی جاده سانتوس با احیای منظر موجود در شهر که به عنوان بدنه اکولوژیکی در جهت پایداری محیطی، اجتماعی و اقتصادی شهر نقش بسزایی داشته، به ارتقای کیفیت زندگی در شهر پرداخته و با ایجاد کاربری‌های مهم در جهت بهبود مسایل فراغتی، از میزان تخریب‌های محیطی کاسته و با افزایش احساس امنیت درون شهری به شهر هویت و اصالت داده است.

وی در بازسازی پارک گارسیا سانابریا که رویکردش نفوذ شهر به لکه محصور طبیعت بوده است، با ایجاد فعالیت‌های مختلف در پارک از قبیل پیاده‌روی، خواندن و تفریح، پارک را به‌عنوان مکانی برای انجام فعالیت‌های روزمره شهروندان انتخاب کرد که با ایجاد مسیرهای متنوع (متقاطع و منحنی) امکان کسب تجربه‌های متفاوتی از فضا را برای بازدیدکنندگان فراهم کرده است ■

منابع

- پارلم، مانوئل. (۱۳۹۰). معماری فضاهای پیاده (صدای ضبط شده). تهران، ایران.
- رضازاده، راضیه. (۱۳۸۵). طبیعت در شهر و شهرسازی معاصر، مجله آبادی، ۱۶ (۱۷) : ۹۸ - ۹۷.
- صبرنجی، شینا و براتی، شادی. (پاییز ۱۳۹۰). شهر و بوم، مجله منظر، ۳ (۱۶) : ۶۷-۶۴.
- قربانیان، مهشید. (۱۳۸۹). بازسازی بخش مرکزی شهرها: الگوی مداخله و دستورالعمل‌های مرمتی در خرده حوزه‌های درک پذیر، مجله انجمن علمی معماری و شهرسازی ایران، ۱ (۱) : ۷۹.
- مجتهدی، بهار. (مرداد ۱۳۸۹). رودخانه خشک تبریز، محور پایداری شهر، مجله منظر، ۱ (۹) : ۱۷ - ۱۴.

تصویر ۵

Pic 5

تصویر ۵ : طبیعت در این پارک در سه سطح زمینی، میانی و بالایی در قالب بوته‌ها، درختچه‌ها و درختان بلند به چشم می‌خورد. عکس : مانوئل پارلم، ۲۰۱۲.

Pic5: Nature is seen in three levels of ground, middle and high as plants, shrubs and trees in this park. Photo by: Manuel Palerm, 2012.

مانوئل پارلم شهر را به عنوان یک کل، مجموعه‌ای از عوامل طبیعی، اجتماعی و محیطی ساخته شده به دست انسان می‌داند. وی در بازسازی دو پروژه جاده سانتوس و پارک گارسیا سانابریا سانتاکروز با احترام به هویت آنها، به معاصر سازی اثری تاریخی پرداخته و ضمن حفاظت از میراث فرهنگی تاریخی و توجه به سازگاری آنها با ساختارهای محیط زیست، با حفظ و احیای شش‌های سبز درون شهری، به توسعه پایدار شهری کمک کرده و منجر به برقراری ارتباط موفق بین انسان و طبیعت شده است.

تصویر ۲
Pic 2

تصویر ۲: تصویر پارک خطی
جاده سانتوس به موازات رود
شهری. مأخذ:
Mulazzani, 2010: 84.

Pic2: Santos road as a linear
park along the river. Source:
Mulazzani, 2010: 84.

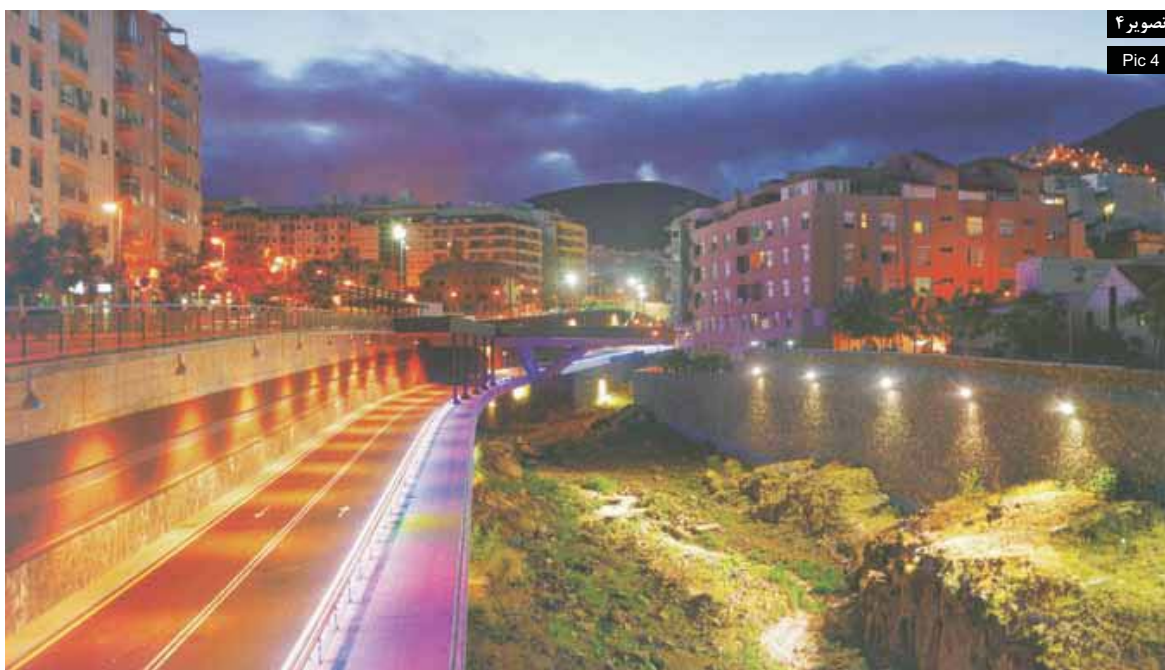

تصویر ۳

Pic 3

تصویر ۳: ایجاد فضاهای
جمعی و فراغتی با ساختن
تراس‌های مختلف و
عملکردهای گوناگون. مأخذ:
Mulazzani, 2010: 41.

Pic3: The creation of collec-
tive spaces and leisure ter-
race with a variety of differ-
ent performance. Source:
Mulazzani, 2010: 41.

تصویر ۴

Pic 4

تصویر ۴: جاده سانتوس در
امتداد دره، امکان حرکت
از مرکز شهر سانتاکروز به
منطقه هیلستی. مأخذ:
Mulazzani, 2010: 98.

Pic4: Santos road along
the valley, ability to move
from downtown Santa Cruz
to the Healthy area. Source:
Mulazzani, 2010: 98.

تصویر ۸

Pic 8

تصویر ۸: ایجاد مرکز در
پارک به عنوان نقطه‌ای که
انسان در آن درنگ کرده
و زندگی را در فضا تجربه
می‌کند. مأخذ:
Mulazzani, 2010:125.

Pic8: Creating center in
the park as a point that
man lingered and experi-
ence life, there. Source:
Mulazzani, 2010: 125.

Naturalistic renovate

Renovating nature approaches in Santa Cruz city

Zehra rajabi, M.A. in Landscape Architecture, University of Tehran.
zhila_rajabi@yahoo.com

Sahar Ardaneh, M.A. in Landscape Architecture, University of Tehran.
sahar.ardaneh@ut.ac.ir

Abstract: Human manipulation in his habitat with the goal of achieving a place has consequently caused some changes in the pristine nature. It is obvious that people are away from their environment in formation of their cities and the relation and connection of people and nature has dwindled in built environment. Due to the formation of this big gap which is caused by human, amplifying the existence of nature in urban spaces is quite essential in urban landscape. An appropriate relation of nature as a whole and city as a compartment must be provided in urban spaces.

Juan Manuel Palerm, a Spanish landscape architect, profoundly considers nature an important factor in landscape design. He tries to recreate the lost nature within the cities by the use of designing landscape in the city structure. He declares that the concept of landscape can be introduced through researching its identity. He believes that creating public spaces by renovating the historic nature of the city will provide a readable and distinctive place within the city.

He has been able to showcase his ideas of using nature to the city structure in Santos road and the Garcia Sanabria Park renovation. Santa Cruz de Tenerife has drawn Palerm's attention due to its historic background and having a natural valley which can be considered a focal point in relating human and nature. In his projects of renovating Santa Cruz spaces, his approach of providing a correlation between the city and the nature which enables both to penetrate through each other's boundaries is prevailing. Renovating the historic fabric of the city by creating public spaces where the city and nature are combined and the green infrastructure enables a sustainable city and promotes the environmental quality are his main ideas behind his projects. Considering the approach of nature penetration into the city, Palerm had a significant role in renovating the Santos road landscape. This road is an ecological boundary which enables the environmental, social and ecological sustainability in the city as well as promoting the life quality within the city by adding essential functionalities to improve the quality of recreational places. In this way the amount of environmental destruction is reduced and the augmentation of the sense of security gives an identity and authenticity to the city. In the project of Garcia Sanabria Park which was

designed by the idea of city penetrating into the densely surrounded nature, he has created a place for daily activities of the citizens by designing walking, reading and recreational places as well as omitting the barriers which separates the parks from the city. He designs various paths (intersective and curved ones) in his parks, in this way he features different experiences of spaces for the visitors. Indeed, he uses the landscape as a tool to achieve the goals in creating social and cultural spaces.

Keywords: Nature, Human, Landscape renovation, Urban infrastructures, Identity, Manuel Palerm.

Reference list

- Barranco de Santos, nuevo y ya olvidado (20 Aug 2010), Available from: [http://www.loquepasaentenerife.com/vivir/20-08-2010/barrancodesantosnuevoy-aolvidado\(2012\)](http://www.loquepasaentenerife.com/vivir/20-08-2010/barrancodesantosnuevoy-aolvidado(2012))
- Del centro a La Salud en 3 minutos (3 May 2009). Available from: <http://www.eldia.es/2009-05-30/santacruz/0-centro-Salud-minutos.htm> (2011).
- Ghorbanian, M. (2010). Revitalization of central part of the cities, the scientific journal of Iranian architecture and urbanism scientific forum 1: 79.
- Mojtahedi, B. (July 2010). The strategy of the revival of the natural infrastructures in the city spatial structure, *journal of Manzar*, 1(9):14-17.
- Mulazzani, M. (2010). El barranco de santos en santacruz de Tenerife, Milano: Electaarchitettura.
- Mulazzani, M. (2010). *Palerm & Tabares de Nava (Architettura E Paesaggio Costruito)*. Milano: Electaarchitettura.
- Natura e artificio II Barranco de Santos a Santa Cruz de Tenerife / Palerm & Tabares de Nava (2010) Available from: [http://www.electaweb.it/catalogo/scheda/978883706976/it?language=en_EN\(2012\)](http://www.electaweb.it/catalogo/scheda/978883706976/it?language=en_EN(2012)).
- Obras en el Barranco de Santos (1)(2006). Available from: <http://www.rinconcitocanario.com/SantaCruz/Barranco/barranco-santos.htm> (2012)
- Palerm, M. (2012). The architecture of pedestrian spaces (recorded voice). Tehran, Iran.
- Rezazadeh, R. (2006). Nature in contemporary urban and urbanism. *journal of Abadi*, 16 (17): 97-98.
- Sadbereni, Sh & Barati, Sh. (Autumn 2011). Revelation of Natural Infrastructure, Ecological City Development Strategy, *journal of Manzar*, 3(16): 34-37.
- Zerolo mantiene el barranco de Santos convertido en escombrera en vísperas del 31-M. Available from: <http://noincineraciontenerife.com/noticias/1544.htm> (2012).

تصویر ۶

Pic 6

تصویر ۶ : تعبیه دو نوع مسیر در پارک. مسیرهای متقاطع جهت رسیدن سریع عابرین به مقصد و مسیرهای منحنی جهت تأمل عابر پیاده پیرامون ارتباط خویش با طبیعت. مأخذ: Mulazzani, 2010:118.

Pic6: Embedding two paths in the park. Intersecting paths for pedestrians to reach the destination fast and curved paths for pedestrian to think about his relationship with nature. Source: Mulazzani, 2010: 118.